

[Agerschou]

Det var hr. Henrik Toft, der brugte begrebet fribørnehaver. Det vil jeg egentlig godt have defineret nærmere, hvad det handler om. Det hænger sammen med, at de borgerlige partier, når de ikke kan finde på andet, bruger de ord, hvor de sætter fri foran, og det er egentlig en skam. Vi mener selv i SF, at ideen med frikommuner var god. Den er bare blevet sørgeligt ødelagt af den borgerlige regering. Jeg husker, at kirkeministeren, der også skulle markere sig, kom med et forslag om frisogne. Der var ikke en sjæl, der kunne finde ud af, hvad det egentlig gik ud på. Det druknede da også i udvalgsarbejdet. Vi har selv under den debat foreslået fri-ålegårdsnævn, for det kunne man jo for så vidt lige så godt forestille sig. Nu foreslår hr. Henrik Toft noget, han kalder fribørnehaver. Må jeg spørge Venstre: Hvad er en fribørnehaver?

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det Konservative Folkeparti ønsker sammenhæng i lovgivningen for det offentliges indsats for børnefamilierne, men med det beslutningsforslag, vi behandler her i dag, har vi på fornemmelsen, at vi opnår det stik modsatte. Forslaget vil blokere for videre behandling af de to beslutningsforslag nr. B 57 og nr. B 59, som blev behandlet her den 26. januar i år, om sociale aktiviteter. Endvidere må Folketinget også have mulighed for at vurdere rapporten fra Udvalget om Børns Dagligdag og den handlingsplan for børneområdet, som ministeren i dag har bebudet regeringen vil fremlægge, for at vi kan få de bedste løsninger for børnefamilierne.

Dette beslutningsforslag vil efter bemærkningerne koste 45 mio. kr. i 1988, altså indeværende år, 300 mio. kr. i 1989 og en fordobling indtil 1992, hvor beløbet vil andrage 600 mio. kr. som merudgift. Disse merudgifter skal finansieres af staten, står der i bemærkningerne, men staten er skatteyderne, og også børnefamilierne er skatteydere.

Socialdemokratiet kommer altså her med endnu et udgiftskrævende forslag, som vil resultere i et yderligt øget skattetryk. Det er derfor nødvendigt, at vi ser børnefamiliens økonomi i sammenhæng også med dette forslag.

Jeg finder det besynderligt, at deponeringsordningen for kommunerne kædes sammen med ventelisterne i kommunerne, og jeg finder det også besynderligt, at Socialdemokratiet

kommer med dette beslutningsforslag, som er så udgiftskrævende og ude af sammenhæng med netop nytænkning og bedre løsninger for familierne, som vi for knap en måned siden har behandlet her i Tinget. Det får de konsekvenser, jeg lige har nævnt.

Den socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Andersen, nævnte netop ved behandlingen den 26. januar 1988 ved forespørgslen vedrørende ventelister på daginstitutionerne, og jeg citerer fra Folketingstidende 1987-88 sp. 5653:

»Der er ingen tvivl om, at vi må satse på et langt bredere samarbejde om børns dagligdag. Sektorgrænser, faggrænser, indgroede vaner har været barrierer for nyudvikling. Vi finder, det er vigtigt, at denne udvikling baseres på nogle principper og ikke bare udvikler sig til hvad som helst.«

Jeg er enig i denne udtalelse, men netop dette beslutningsforslag vil igen cementere indgroede vaner og være en barriere for nyudvikling, og samtidig kan vi risikere, at det netop udvikler sig til hvad som helst.

Fru Jytte Andersen udtalte endvidere under samme debat, sp. 5663:

»Vi er i Socialdemokratiet vant til at blive stillet spørgsmålet: Hvad koster det, når vi kommer med nogle krav om forbedringer af den ene eller den anden art?« Der er altså redegjort for i dette beslutningsforslag, hvad man vil, og det er altså lig med en ekstraskat.

Vi har samtidig, som øvrige ordførere også har citeret i dag, erfaret, hvad hr. Lykketoft har udtalt i mandags om, at vi på det sociale område er nødt til at puste et øjeblik. Spillerummet er begrænset, de offentlige udgifter skal holdes i tømme, og derfor er der altså ikke råd til væsentlige merudgifter på finansloven i de kommende år med øget skat som resultat. Derfor er mit spørgsmål: Hvor er troværdigheden henne med dette beslutningsforslag?

Det Konservative Folkeparti ønsker sammenhæng i politikken for børnefamilierne. Vi ønsker at diskutere og sætte handling bag ved, hvordan indsatsen for børnefamilierne kan prioriteres, hvordan ressourcerne og tilbud om offentlig pasning fremtidig bør tilrettelægges, men det vil vi få mulighed for i den videre behandling af beslutningsforslagene om social aktivitet og ved behandling af ministerens bebudede handlingsplan. Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslag nr. B 100, som vi har til behandling i dag.